4de. Jaargang — Curacao den 12n. Maart 1887. — N° 167

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De Agentuur:
JAN ELLIS, *Curaçao*, — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba*, — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire*. — Playa.
UITSLUITEND AGENT VOOR FRANKRIJK
Teissedre 39, Rue Paradis Poissonnière, Parijs.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

19 Maart	*Maracaibo*	van Maracaibo
20 ,,	*Duitsche St.*	,, Hamburg
19 ,,	*Caracas*	,, New York

CALENDARIO.
Maart.

13 DOMINGO	Tercero Cuaresma.
14 LUNA	Sta. Matilda, reina.
15 MARTES	S. Longino, c.
16 RAZON	Sta. Eusebia, v.
17 HUEBES	S. Farricio, ob. Sta. Gertrudis, v.
18 VIERNES	S. Gabriel, arcángel.
19 SABRA	S. Hosé, Esposo di N. Sra.

STAND DER MAAN.
L. K. 16 Maart 9 ure 6 min. P. M.

Opkomst der Zon:
15 Maart 5 ure 59 min.
Ondergang der Zon:
15 Maart 6 ure 1 min.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

13 Maart	*Prins Willem I*	naar Amst.
21 ,,	*Philadelphia*	,, N.-York.
31 ,,	*Duitsche St.*	,, Hamburg.

DE BISSCHOP APOSTOLISCH VICARIS VAN CURAÇAO.— Aan zijne onderhoorige geloofsgenooten, Zaligheid in den Heer!

Het is U, Beminde Geloovigen, niet onbekend, dat Onze roemrijke Opperherder, Z. H. Paus Leo XIII, indien het God behaagt, op den 31sten December van dit jaar Zijn gouden Priesterjubilé zal vieren. Dit feest zal, gelijk het betaamt, voor alle kinderen der Katolieke Kerk een algemeen vreugdefeest zijn, en treffend is het te vernemen, welke toebereidselen in de verschillende diocesen van Nederland en over bijna de geheele Katholieke wereld gemaakt worden om dien dag op een waardige wijze te vieren.

Wat Leo XIII als Priester, als Bisschop, als Kardinaal en vooral tijdens de dagen van Zijn negenjarig Pausschap tot glorie der Kerk, tot heil der Geloovigen, tot uitbreiding, van het Christelijk geloof, tot welzijn van rijken en volkeren, tot handhaving van de maatschappelijke orde, tot de instandhouding van den vrede, tot uitbreiding der hoogere wetenschappen en tot verheffing van het familieleven verricht heeft, — dit alles wekt de bewondering en eerbied op voor den verheven persoon, die als Hoofd der Katholieke Kerk de kroon des Pausen met zooveel luister omgeeft, — maar dit alles verhoogt ook de beteekenis van het heugelijke feest, dat we hopen te herdenken, en verklaart den geestdrift, waarmede de Katholieken der wereld bezield zijn om deze feestviering voor te bereiden.

Het zal U, Beminde Geloovigen, aangenaam zijn te vernemen, dat de Katholieken van Curaçao en der daartoe behoorende eilanden, zich zullen aansluiten bij de Katholieke wereld om aan deze feestviering deel te nemen en dat ook ons Apostolisch Vicariaat deelen zal in den algemeenen geestdrift.

Met blijdschap kondigen Wij U daarom aan, dat onder Onze aanmoediging en goedkeuring eenige Heeren uit uw midden zich met loffelijke bereidvaardigheid tot een Comité hebben vereenigd. Deze heeren stellen zich ten taak in aansluiting met het hoofdcomité te Bologne de feestelijke viering van het aanstaande Jubilé des Pausen voor te bereiden, te bevorderen en te regelen.

Aan dit Comité is opgedragen U nader bekend te maken op welke wijze, overeenkomstig den plaatselijken toestand van Ons Vicariaat, dit zoo bij uitstek Katholieke feest, onder U zal gevierd worden; terwijl Wij later zullen mededeelen, welke Godsdienstoefeningen bij die gelegenheid zullen gehouden worden.

Wij twijfelen geenszins B. G. dat gij U zult verheugen de gelegenheid te hebben, Uwe kinderlijke liefde en Uwe dankbaarheid aan Onzen Allerheiligsten Vader, den Paus, te kunnen betoonen en tevens Uwe gehechtheid aan den Apostolischen Stoel te betuigen.

En zal dit Ons schrijven in de Parochiekerk van de H. Anna en O. L. V. Rozenkrans alhier worden voorgelezen op Zondag 6 Maart e. k.

Gegeven op Otrabanda 4 Maart 1887.

† **Fr. C. H. J. Reijnen.**

Bisschop van Assurië en Apostolisch Vicaris van Curaçao.

OBISPO-VICARIO APOSTOLICO DI CURAÇAO.— Na catolicanan di su vicariato, Salbacion den Senjor!

Boso lo no larga di sabi, Cristian Stimarnan, koe, si Dios kier, nos glorioso Pontífice, Su Santidad Papa Leon XIII, lo celebra cincuenta anja di Su Ordenacion Sacerdotal dia 31 di December di e anja-aki. Manera ta hustoe, e fiesta-ai lo ta un fiesta di alegría general pa toer jioe di Iglesia Católica; i ta berdaderamente cos di jama atencion pa hende informa, cuantoe preparacion ta sosode den diferente diócesisnan di Hoelanda i riba casi henter mundoe Catolica pa celebra e dia-ai di un manera digno.

Lo ke Leon XIII a haci, como Pader, como Obispo, como Cardenal i principalmente durante e nuebe anjanan koe E ta Papa, pa gloria di Iglesia, pa felicidad di Catolicanan, pa propagacion di fe Cristian, pa bienestar di reino i pueblonan, pa mantencion di órden social, pa conservacion di paz, pa extencion di ciencia elevarnan, i pa exaltacion di bida di familia,—toer esai ta lamanta admiracion i respeto di mundoe pa e persona elevar, koe, como Cabez di Iglesia Católica ta adorna corona di Papa coe asina tantoe gloria. Ma toer esai ta doena tambe mas balor na significacion di e fiesta memorable, koe nos ta spera di celebra, i toer esai ta haci hende comprende e entusiasmo, koe ta anima Catolicanan di mundoe pa prepara celebracion di e fiesta. Lo ta agradable pa Nos Fielnan informa, koe Catolicanan di Curaçao i di otro islanan koe ta pertenece na Nos Vicariato lo uni nan coe mundoe Catolica pa toema parti den e celebracion, i koe Nos Vicariato Apostólico tambe lo participa den e entusiasmo general.

Coe alegría Nos ta anuncia Boso, koe, bao di Nos animacion i coe Nos aprobacion, algun Senjor bao di Boso a forma nan na Comisión coe asina bon boluntad i bon disposicion, koe esai merece toer elogio. E Senjornan-ai a toema riba nan pa uni nan coe comision principal di Bolonia (Italia) pa nan prepara, promove i arregla festividadnan di celebracion di e Hubiléo Sacerdotal di Papa. E comision ta encargar pa pone despues na boso conocementoe di ki manera, di acuerdo coe situacion local di Nos Vicariato, e fiesta-aí asina puramente Catolica lo ta celebrar aki bao di Boso; mientras Nos lo participa tambe despues ki celebracion religioso lo sosode n'e ocasion-aí.

Nos no ta duda ni un poco, Cristian Stimarnan, koe Boso lo sinti Boso contento di ta na ocasion di por manifesta Boso amor i boso gratitud filial pa nos Santísimo Tata, Papa, i doena, na mes tempoe, testimonio di com pegar Boso ta na Silja Apostólica.

I e carta-aki di Nos lo ta lezar riba Dia Domingo 6 di Maart den Misanan di Santa Ana i di Nuestra Senjora del Rosario.

Doenar na Otrobanda dia 4 di Maart 1887.

Obispo di Asuria i Vicario Apostólico di Curaçao,

† **Fr. C. H. J. Reijnen.**

Het Duitsche Centrum.

I.

Wat het is volgens eigen opvatting.

Merkwaardig is de strijd, dien V. Bismarck in de laatste maanden tegen de Centrums-partij heeft aangebonden. Haar te doen buigen voor het Septennaat-voorstel, vermocht hij niet; haar te verzwakken en liefst haar van het politieke tooneel te doen verdwijnen werd zijn doel. Men had zelfs, na de vele en gewichtige wijzigingen van de Mei-wetten, de leden van het Centrum willen beduiden, dat hunne taak geëindigd was; en de katholieke Duitschers moesten wel weten, dat zij nu voortaan bij de verkiezingen aan geen Centrums-mannen meer behoefden te denken: „die partij had uitgediend, en was voor hunne belangen noodeloos geworden.”!

Eenigen tijd geleden verhief de heer *V. Schorlemer-Alst* zijne machtige stem tegen zulke ongerijmdheden, en op eene Katholieken-vergadering te Mentz gaf hij duidelijk te verstaan, wat het doel is van de Centrums-partij en voor hoe langen tijd haar werkzaamheden zich nog moeten uitstrekken.

Hier volgt een gedeelte zijner redevoering.

Men zegt dat er katholieken zijn die meenen dat de rol van het Centrum thans overbodig zou wezen. Ik veroorloof mij hun te zeggen, dat wij den rechten vrede nog volstrekt niet hebben; om daartoe te geraken, moeten er nog heel wat hinderpalen uit den weg worden geruimd. Dat die katholieken niet vergeten, dat het Centrum een groote politieke partij is, geroepen om in haar hoedanigheid van vertegenwoordigster van het katholieke volk een groote rol te spelen in het parlementaire leven.

Het spreekt vanzelf dat wij ons niet hebben te mengen in de onderhandelingen tusschen den H. Stoel en de Regeering. In deze aangelegenheid gaan wij van het beginsel uit, dat wij in onze hoedanigheid van katholieken te gehoorzamen hebben aan den Paus en de Kerk. Maar in onze hoedanigheid van volksvertegenwoordigers hebben wij ook het recht en den plicht om onze constitutioneele rechten te handhaven op elk gebied van het openbare en zelfs op dat van het godsdienstige leven.

Om die reden zullen wij den strijd voortzetten zoolang wij nog niet alles hebben verkregen. Dat die katholieken, welke beweren dat onze rol overbodig is, den blik toch eens om zich heen wenden, om te zien in welk gezelschap zij verdwaald zijn. Het is dat gezelschap, hetwelk een schandelijke jacht op de katholieken geopend heeft, het vuur heeft aangeblazen en er zich op het oogenblik nog een spel uit maakt, alles wat ons heilig en eerbiedwaardig is, belachelijk te maken. Ik begrijp niet hoe katholieken onder dergelijke lieden verzeild zijn kunnen raken. Bij dat volkje hebben wij altijd ongelijk: nu eens zijn we te katholiek en dan zijn we niet katholiek genoeg. Vroeger verweet men ons een onzelfstandige partij te zijn, die zich in alles door den Paus en de bisschoppen liet leiden, en thans verwijt men ons tegenover de bisschoppen achting en eerbied te missen en het gezag van Rome te vernietigen. Ik antwoord hun: wat wij tot dusver gedaan hebben, hebben wij uit trouwe liefde en toewijding tot Kerk en Vaderland gedaan en wij zullen voortgaan aldus te handelen.

Het is dus volkomen onredelijk te zeggen dat het Centrum overtollig is geworden en dat wij niets anders te doen hadden — ik herhaal de uitdrukking, waarvan men zich verschillende malen heeft bediend — dan te *verduften* (vervliegen). Ik geloof, dat als het Centrum...., veryloog, men

ons, katholieken, zulke slagen zou toebrengen, dat wij op het vurigst zouden wenschen weer een Centrum te hebben; ik meen daarom dat het honderdmaal beter is, te houden wat wij hebben. (Uitbundige toejuichingen).

Het Centrum zal blijven zoolang het den goeden God behaagt.

Ziedaar hoe een der leiders van het Centrum zelf antwoordt op het uitstrooisel als zou het Centrum afgedaan hebben, iets wat zekere lieden ongetwijfeld gaarne zouden hebben gezien. Uit de rede van den heer Von Schorlemer-Alst kunnen zij intusschen leeren, hoezeer zij zich misrekend hebben.

Maar het Centrum moet niet alleen op zijn post blijven ter bewaking der godsdienstige belangen; het heeft ook, gelijk de heer Von Schorlemer-Alst verder aantoonde, een gewichtige taak te vervullen in de sociale quaestie. De redenaar wees er op dat juist de beurszwendelaars, die de Meiwetten hebben toegejuicht, den dans om het gouden kalf gehouden en het volk tot eigen voordeel gebruikt en uitgezogen hebben. "Het verschijnsel verklaart zich zelf," zeide hij: "overal waar de Christus gekruisigd wordt, staat Judas er bij en laat den geldbuidel rammelen."

Vervolgens herinnerde het Centrumslid aan de beginselen van 1789, die niet alleen het leenstelsel en het volstrekte koningschap, maar ook de handwerksgilden en alle maatschappelijke corporatiën hebben vernietigd, om vervolgens de zwakken over te leveren aan den hartstocht der rijken, die immer streven naar grooter kapitaal. Men heeft de vrije mededinging gepredikt en zoodoende de menschheid gedreven tot den strijd om het bestaan. De exploitatie van het volk door het kapitaal heeft den weg bereid voor de commune en het socialisme. De strekkingen en plannen van het socialisme doen maar al te zeer denken aan de geschiedenis der slang uit het Paradijs; deze beloofde onzen stamouders gelijkheid met God — en zij bemerkten dat zij naakt waren. Zoo ook beloofde men alles aan het volk en dit erkent ten slotte dat men het beroofd heeft.

Maar het liberalisme heeft niet alleen de exploitatie, het heeft ook de ontchristelijking van het volk op zijn geweten. Van de professorale leerstoelen is gepredikt dat er een eind moest komen aan den godsdienst en zijn bijgeloovige praktijken. Van daaruit ook werden de revoluties aangeblazen, die de tronen hebben omvergestooten. Maar waarom verwondert men zich dan dat socialisme en anarchisme veld winnen, terwijl men nog op het oogenblik standbeelden opricht voor twee aarts-revolutionairen een Von Lickingen en een Von Hutten?

Alleen de Kerk — zoo besloot de heer Von Schorlemer-Alst. — is de ware vijandin van socialisme en anarchisme, die dit ook maar al te goed weten. De Kerk alleen zal de sociale quaestie kunnen oplossen. Dat is de innige overtuiging van het Centrum en daarvoor hebben wij gestreden in den Cultuurkamp, daarom hebben wij de zaak van den arbeid en den arbeider verdedigd. Wij hebben reeds de werkmansverzekeringskassen verkregen: wij willen ook de gezondheid en het welzijn van den werkman en zijn gezin, zijn vrouw en kinderen beschermen; tot dat doel vragen wij de Zondagsrust en den normalen arbeidsdag; wij hebben geen enquête noodig, want de Zondagsrust is een van God gegeven wet. Wij willen de vrouw van den werkman teruggeven aan haar gezin, opdat de man gehecht zij aan zijn tehuis en niet aan de kroeg. Eindelijk beveel ik u allen de vorming aan van katholieke werkmansvereenigingen, waar de werkman de noodige afleiding en een geoorloofde uitspanning kan vinden en men hem tevens den eerbied inprent voor de christelijke beginselen.

Waarlijk, het is thans wel de tijd om zich te verbeelden, dat de taak van het Centrum zou zijn afgedaan! Alsof niet het groote maatschappelijke vraagstuk dringend oplossing eischte en juist het Centrum door zijn onwankelbare beginselvastheid, door zijn eendracht en zijn getalsterkte niet de aangewezen partij was, om zijn invloed ter gunste van de lijdende volksklassen te doen gelden? Wat zal het verdeelde liberalendom met zijn wankelende theorieën tot redding der bedreigde maatschappij aanvangen? Alleen het Centrum, dat op den hechten bodem des Christendoms staat, kan met vrucht het socialisme bestrijden, en niet alleen in Duitschland zijn de katholieken de natuurlijke handhavers der maatschappij, neen, in alle landen der wereld.

II.

De Paus en het Centrum.

Ziedaar het eigenlijke punt der groote binnenlandsche quaestie van het Duitsche Rijk. De Paus moest er bij te pas komen. Zoo ook had V. Bismarck voorspeld. „Zelfs nog vóór de verkiezingen zou het blijken", zeide de Kanselier, „dat de H. Stoel de verwerping van het Septennaat door het Centrum niet gewenscht had." De telegraaf meldde ons reeds het een en ander van 's Pausen tusschenkomst. Maar wat ons van die zijde over de zaak-zelve bekend is geworden, is zeer onbeduidend: die berichten waren slechts eenige vonken, die zelfs te zamen veeleer op een dwaallicht gelijken en iemand, als hij onder zulk een licht over Rome en den Paus en de Katholieke Kerk gaat oordeelen, meestal op een dwaalspoor brengen. De zaak dan is deze. Gelijk sommige katholieke bladen reeds te verstaan hadden gegeven, had de H. Stoel om wille van de hooge kerkelijke belangen (omdat V. Bismarck de eindregeling daarvan nu eenmaal had vastgeknoopt aan de aanneming van het Septennaat door het Centrum) den leiders van de Centrum-partij in overweging gegeven, of het niet mogelijk zou wezen in dit punt toe te geven. De bemiddelaar in dezen was Mgr. Di Pietro, pauselijke nuntius te Munchen. Kardinaal Jacobini had 21 Januari ll. aan voormelden nuntius een schrijven gericht — waarvan door de te Weenen verschijnende officieuze *Politische Correspondenz*, zonder dat men weet op wiens last en langs welken omweg, openbaarmaking geschiedde — in welk schrijven indirect wordt geantwoord op een brief van den baron *Von Frankenstein*, het hoofd der Katholieke partij in Beieren en voorzitter van de Centrums-fractie van den Duitschen Rijksdag.

Hoogwaardige Heer!

Uw geëerd schrijven, 't welk gij aan het schrijven van baron Von Franckenstein hadt toegevoegd, heb ik ontvangen. Terwijl ik er van afzie, de motieven te onderzoeken, waarmede de baron tracht, de bij stemming over het Septennaats-Ontwerp door het Centrum gevolgde gedragslijn te rechtvaardigen, acht ik het toch zeer dringend en gewichtig, op een ander deel van zijn schrijven de aandacht te vestigen.—De baron wenscht te vernemen, of de H. Stoel van meening is, dat het voortbestaan van het Centrum in den Rijksdag niet meer noodig is, in welk geval hij, benevens de meeste zijner collegaas, zouden afzien van verdere mandaten. Hij voegde er bij, dat het Centrum niet in staat is, gehoorzaamheid te betoonen bij wetten, welke geen kerkelijke zijn en ook op geen rechten der Kerk betrekking hebben. In autwoord hierop, Mrg., moet gij den Baron vóór alles verzekeren, dat de H. Stoel onveranderd de verdiensten erkent, welke het Centrum en zijn leiders bij de verdediging van de zaak der katholieken zich hebben verworven. Gelieve hem, in naam van den H. Vader, op zijn vraag het volgende antwoord te geven:— De *taak* de katholieken, hun godsdienstige belangen te beschermen, *kan nog niet als volbracht beschouwd worden*; men moet daarbij de volstrekte en duurzame, alsook van den anderen kant de hypothetische en tijdelijke zijde der zaak voor oogen houden. Naar een *volledige* terzijdestelling der kamp-wetten te streven, de legitieme uitlegging der nieuwe wetten te verdedigen, over haar ten uitvoerlegging te waken: ziedaar thans het richtsnoer van de werking der katholieken in den Rijksdag.

Ook moet worden in aanmerking genomen, dat bij een volk, waarbij de godsdienst-verhoudingen van gemengden aard zijn en het protestantisme als godsdienst van Staat aangenomen is, er aanleiding kan bestaan tot botsingen in zake van godsdienst, bij welke de katholieken geroepen zijn, hun gezichtspunt op wettelijke wijze te verdedigen of hun invloed te doen gelden. Gelieve ook in het bijzonder er op te wijzen, dat een katholieke partij in het Parlement, welke voor den onhoudbaren toestand van het verheven Hoofd der katholieke Kerk medegevoel heeft, zich van geschikte gelegenheden kan bedienen om de wenschen van hun katholieke landslieden ter gunste van den Paus kenbaar te maken en te doen gelden. In zijn hoedanigheid van *politieke* partij is het Centrum steeds *onbeperkte vrijheid* van handelen toegekend; zoodra het echter de belangen der Kerk geldt, zou het deze in die hoedanigheid niet naar eigen opvatting kunnen vertegenwoordigen.

Als de H. Vader gemeend heeft zijn wenschen betreffende het Septennaat te moeten kenbaar maken, dan is dit toe te schrijven aan de omstandigheid, dat die quaestie met andere vraagstukken van godsdienstige en zedelijke beteekenis samenhangt. In de eerste plaats bestaan er degelijke redenen om aan te nemen, dat met betrekking tot de definitieve herziening der Meiwetten een sterke impulsie tot tegemoetkoming van de zijde der Regeering zou gegeven zijn, wanneer deze door de houding van het Centrum ware bevredigd geworden. De H. Stoel zou dan in het vervolg door bemiddeling van het Centrum naar het behoud van den vrede hebben gestreefd en op die wijze het Berlijnsche gouvernement verplicht en het ook verder gunstig voor het Centrum en welwillend voor de katholieken gestemd hebben.

Ten slotte heeft de H. Stoel met de raadgevingen betreffende het Septennaat een nieuwe gelegenheid willen openen om aan den keizer van Duitschland en aan prins Bismarck aangenaam te zijn. Van den anderen kant kan de H. Stoel van het standpunt zijner eigen belangen, welke met die der katholieke eenzelvig zijn, geen gelegenheid laten voorbijgaan, waardoor hij voor de verbetering van zijn toekomstigen toestand het machtige Duitsche Rijk gunstig zou kunnen stemmen. De vorenstaande beschouwingen, welke naar de zienswijze des H. Stoels betrekking hebben op de met het Septennaat samenhangende godsdienstige en zedelijke vraagstukken hadden den H. Vader aanleiding gegeven, zijn *wenschen* aan het Centrum kenbaar te maken.

Gelieve dit schrijven, 't welk *even als het vorige*, de verheven inzichten van Zijn Heiligheid weergeeft, aan baron Franckenstein mede te deelen en hem op te dragen het ter kennis van de leden der Centrums-fractie te brengen.

KARDENAAL JACOBINI.

„Zoo men ziet, zegt de *Tijd*, bestaat het schrijven van den kardinaal uit twee deelen [waarin *wij* enkele woorden gecursiveerd hebben] en waarvan het eene deel het voortbestaan des Centrums wenschelijk acht, en het tweede op den samenhang van Septennaat en godsdienstvrede wijst. Tevens ziet men bij onze laatste cursiveering duidelijk, dat een vroeger schrijven over het Septennaat hieraan is voorafgegaan. Ongetwijfeld is dat *vroegere* schrijven het door Bismarck in den Rijksdag bedoelde."—(Men zie verder onze *Nieuwsberichten* onder *Berlijn*.)

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

Gouvernements-besluiten.

Curaçao, den 11n. Maart 1887.

Bij de op den 23n. Februari j. l. op het eiland *Saba* gehouden verkiezing van een Landraad, ter vervulling van de bestaande vacature, tengevolge van de aftreding van den Heer *F. A. Simmons*, werd als zoodanig gekozen de Heer *S. A. Simmons*.

Aan den Heer *J. N. A. Bechtinger*, tot weder opzeggens toe, vergunning verleend, om op dit eiland de genees- en heelkunde uit te oefenen.

De Gouvernements-Secretaris,
HELLMUND.

—De heer *Jozef M. Henriquez* geboortig van Curaçao, heeft te New-York met goed gevolg zijn doctoraal examen afgelegd in de geneeskunde.

— Uit het herderlijk schrijven van onzen doorluchtigen Apostolischen Vicaris, dat onze lezers aan het hoofd van dit nummer hebben aangetroffen, blijkt ons dat de Katholieken van dit Vicariaat het 50-jarig Priester-jubilé van Zijne Heiligheid op waardige wijze zullen gaan vieren. Het feest-Comité waarvan gesproken wordt, bestaat uit de volgende Heeren: *Mgr. F. E. C. Kieckens*, President, *J. Blasini*, Vice-President, *J. Boer*, Secretaris, *H. Boomgaart*, Penningmeester, *R. Araujo*, *J. Corsen*, *J. E. Dania*, *A. J. Legba* en *P. Q. de Lima*.

De eerste werkzaamheden van het Comité zijn met ijver begonnen, en de uitslag daarvan geeft recht om de hoop te koesteren, dat het toekomstige Paus Leo-feest inderdaad eere zal doen aan de Katholieke ingezetenen dezer Kolonie.

NEDERLAND.

De geruchten, die in de laatste dagen vrij algemeen ingang hadden gevonden, als zou Z. M. de Koning zich in minder welvarenden toestand bevinden, kunnen, volgens het *Handelsblad*, op goeden grond worden tegengesproken. Er zijn feiten, die ze, gelukkig, allerminst bevestigen.

— Z. M. de Koning heeft ƒ 200.— doen toekomen aan den burgemeester te Renkum, om te dienen voor werkverschaffing aan behoeftige werklieden aldaar.

De Lantaarn levert het parlementaire portret van dr. H. J. A. M. Schaepman en zegt o. a:

„Men moet, om dezen afgevaardigde uit Breda in zijne apotheose te leeren kennen, hem in de vergadering aandachtig waarnemen. Nauwelijks heeft de voorzitter bekend gemaakt, dat het woord aan den heer Schaepman is, of er volgen in de Kamer eenige oogenblikken van gemakkelijke voorbereiding. Leden, die tot nu toe niet naar de debatten geluisterd hadden en zaten te schrijven, laten hun brief rusten en keeren zich op hun zitplaats in afwachting om; anderen blijven in zijne nabijheid tegen de muren of ventilatieschermen leunen, terwijl eenigen zich bij de bureaux plaatsen of in de schaduw onder den hemel van den presidentszetel verdwijnen. Dr. Schaepman kucht even en begint met een korten zin zijne rede. Met zijne zware, welbekende stem, vol vettige, scherpe klanken, die boven het dreunend gegrommel der lagere tonen uitklinken, overmeestert hij de welwillende aandacht zijner medeleden. Men hoort graag naar hem, omdat men weet eene goed voorgedragen, eene ferm gebouwde en eene welklinkende rede te zullen krijgen. Na de kalme inleiding en zijne verklaring, dat hij slechts eenige opmerkingen heeft te maken, worden zijne volzinnen losser en ruimer; zij vloeien gemakkelijk af, met grammatische zuiverheid; zij groeien aan met bloemrijke vergelijkingen, sleepen in hun steeds klimmende vaart lange, rhetorische franjes mee, en stapelen zich opeen met kunstige wendingen. De spreker geraakt langzamerhand in vuur; de bewegingen van zijn lichaam worden levendiger en zijne stem krijgt een galmenden klank. Hij voert met forsche longstooten de woorden uit, die opdreunen langs de wanden en wegdaverén in het koepeldak. Meestal heeft hij het bekende officiëele opschrijfboekje in de rechterhand, waarmee hij bijna onophoudelijk eene kleine, heen-en-weer schuddende beweging in de lucht maakt, terwijl nu en dan een schok zijner hooge schouders of eene haastige voeling aan zijne bril onbewust zijne woorden vergezellen. Maar zijne volzinnen dreunen voort met zware golvingen, doorbloemd met schalksche vergelijkingen of ondeugende toespelingen, die een glimlach door de zaal verspreiden. Beeldspraken, aan bekende litterarische kunstwerken ontleend, vernuftige gedaantewisselingen van politieke figuren met beroemde fantaisiehelden, een Heemskerk met het hoofd van Gretchen, of een Sprenger van Eijk gehuwd aan de Indische Maagd, komen uit zijne redevoeringen te voorschijn. Somtijds stijgt, als met geweld losbarstend, een olympische lach uit den kuil der Kamer omhoog, die de tribunes bevangt, en versterft in eene vermeerderde oplettendheid. Dan donderen en daveren, in het volle enthusiasme zijner vaderlandsliefde, tegen een van Houten, die de Kroon slechts een sieraad van den staat heeft genoemd, of in de oprechte belangstelling voor zijne partij, die hij met schitterende belangstelling verdedigt, zijne zinnen met zware galmen in de steenen zaal, en slaan met de wild-

heid van een najaarsstorm op de Kamer neêr. Men luistert met gespannen oplettendheid, wordt menigmaal meêgevoerd door de bruisende geestdrift zijner welsprekendheid, terwijl zijn figuur achter het groene tafeltje hooger verrijst, de gebaren vol en levendig worden, en de volzinnen met sierlijke zwenkingen, gepluimd en vol schitterende franje, met zijne gedachten meêsleepen. En als hij in vurige verontwaardiging eindigt met eene doodsprophetie aan de liberale partij, of een non possumus tegenover hare halsstarrigheid, en in zijne bank terugzinkt, verrijzen er bravo's aan de rechterzijde, en is hij spoedig door een kring van vrienden en partijgenooten omringd.

Er spreekt uit het optreden en het voorkomen van dezen afgevaardigde eene naïve goedhartigheid, eene sympathieke reinheid en een eerlijk goedvertrouwen in de zaken, tot wier pleitbezorger hij zich opwerpt, dat ook wij onwillekeurig een gevoel van ingenomenheid met deze verschijning krijgen. Maar ook buiten de prinsenzaal van het Buitenhof heeft het gevoel van ingenomenheid zich overal meegedeeld. Wanneer hij zich over de straat beweegt, met zijn openhangende, lange winterjas, die op een soutane gelijkt, en vroeger vergezeld door de kleine figuur van des Amorie van der Hoeven, die met haastige, driftige bewegingjes naast dezen rustigen kolossus voortschreed, bleef menigmaal een eenvoudig burgerman achter dezen populairste der beide welsprekendste afgevaardigden stilstaan, om hem met welgevallen na te staren, en voort te gaan met een bleeken glimlach van opgewekte sympathie."

BUITENLAND.

ROME.—Maandag 7 Februari is in de Sixtijnsche kapel het jaargetijde gehouden voor de zielerust van Paus IX z. g. Kardinaal Sacconi, deken van het H. College, celebreerde; Z. H. Paus Leo XIII heeft de absolutie uitgesproken.

Onder de talrijke aanwezigen merkte men op 22 kardinalen, een groot getal aartsbisschoppen, bisschoppen, prelaten, kamerheeren en superieuren van kloosters; verder de leden van het corps diplomatique, geaccrediteerd bij der H. Stoel, der Romeinschen adel, Malthezer ridders, enz.

—*Daily News* heeft uit St. Petersburg vernomen, dat, naar aldaar in diplomatieke kringen geloofd wordt, buitenlandsche agenten der aanval der Abyssiniërs op de Italianen hebben aangestookt, om Italië tijdens een mogelijken oorlog in Europa te paralyseeren.

— 8 Maart. De dood wordt gemeld van Kardinaal **Jacobini.**

LONDEN, 1 Maart.— De prins van Wales is te Londen aangekomen.— Bij het parlement zal een voorstel ingediend worden tot een nieuwe uitgave van £ 250.000 voor de versterking van de oorlogsvloot.

BUCHAREST, 28 Februari.— Het garnizoen van Silistria is in opstand gekomen tegen de Regeering. Troepen zijn uitgezonden van Rustchuk, Varna en Shumla om den opstand te onderdrukken.

— 1 Maart. Het gouvernement van Bulgarije hoopt spoedig de orde te kunnen herstellen. Slechts een gedeelte van het garnizoen is te Silistria aan het muiten gegaan.

— Particuliere berichten, aan de *New-York Times* verstrekt, melden dat eenige duizenden soldaten met de officiers, welke tot de afzetting van Vorst Alexander hadden medegewerkt, in den opstand betrokken zijn. Alle steden, aan den Donau gelegen, zijn in staat van beleg verklaard.

— 8 Maart. Men is beducht voor nieuwe verwikkelingen in Bulgarije.

— Oostenrijk gaat voort zijn stellingen in Gallicië te versterken.

— Een Pruisisch geschiedkundige aan de Universiteit te Berlijn is van meening dat vroeg of laat, en Generaal Wolseley dat onvermijdelijk en wel afhankelijk van V. Bismarck de oorlog in Europa zal uitbreken.

BERLIJN, 1 Maart.— De uitslag der verkiezingen voor den Rijksdag kan niet volledig bekend zijn vóór Zaterdag 5 Maart.

—De onderhandelingen over een verbond tusschen Italië, Oostenrijk en Duitschland zijn gestaakt geworden wegens de Italiaansche kabinets-crisis. Ook is v. Bismark niet van plan zulk een verbond met Italië aan te gaan, tenzij de Italiaansche politiek waarborgen mocht aanbieden van vastheid en bestendigheid.

— De onderhandeling tusschen Duitschland en Nederland betreffende de uitdieping van den Rijn vorderen zeer goed.

— 8 Maart. De verkiezingen zijn niet gunstig voor V. Bismarck uitgevallen.

— 8 Maart. De Rijksdag is heden geopend. De Keizer betuigde in zijn troonrede dankbaarheid jegens den Paus voor de ondersteuning door zijne Heiligheid tijdens de verkiezingen verleend. De Rijksdag wordt verzocht de legerwet aan te nemen, terwijl op de vredelievendheid van Duitschlands bedoelingen nadruk gelegd wordt

— Zondag 6 Februari, hield de Rijnlandsche Centrums-partij te Keulen eene kiesvergadering. Meer dan 5000 personen waren in de groote zaal van het Gürzenich en in de nevenzalen, tot op de trappen toe, saamgedrongen om protest aan te teekenen tegen al de gouvernementeele knoeierij waar zij de laatste dagen getuigen van waren geweest. De onverschrokken dr. Windhorst, die zelfs door de vijanden van het Centrum als „Welfische tegenpaus" was uitgekreten, zou het woord nemen over Kardinaal Jacobini's schrijven. Toen de moedige kampvechter de tribune besteeg deed een daverend applaus het Gürzenich trillen op zijn grondvesten. Kalm maar ernstig begon Windhorst, als eindelijk het gejuich der duizenden zweeg, onmiddelijk met zijn hoofdonderwerp.

„Wanneer iemand reden heeft om te jubelen, zeide hij, dan zijn *wij* het inderdaad, wij, de Centrums-partij: want in dat schrijven van Jacobini heeft de H. Vader niet slechts voor het verledene in hooge mate de verdiensten van het Centrum erkend, maar ook heeft hij het voortbestaan dezer fractie noodzakelijk geacht. Baron Frankenstein had met ronde woorden gevraagd, of de ontbinding der partij gewenscht zou wezen, zullende alsdan geen mandaten meer worden aangenomen; en daarop heeft nu de Paus zoo beslist mogelijk geantwoord: *neen!* — Maar daarbij heeft Z. H. ook uitdrukkelijk verklaard, dat in alle zaken van *wereldlijken* aard de Centrums-partij, evenals trouwens ieder katholiek, in volle vrijheid naar zijn eigen beste overtuiging kan stemmen en handelen. Op dien grondslag blijft Z. H. vasthouden aan het voortbestaan der Centrums-fractie. Nu is het waar, dat de Paus de aanneming van het Septennaat *gewenscht* hadde; maar, mijne heeren, *dien wensch baseerde Z. H. geenszins* op materiëele, inwendige motieven in *de zaak zelve*, geenszins op het Ontwerp zelf, maar enkel en allen op *opportuniteitsgronden* van politieke overwegingen en betrekkingen. Mijne heeren, *indien het mogelijk geweest ware* aan dat verlangen des H. Vaders te voldoen, dan hadden wij het zeer zeker gedaan; maar *tot het onmogelijke is niemand gehouden.*—Spreker betoogt alsnu uitvoerig die onmogelijkheid en concludeert, dat, als de Paus al deze gewichtige motieven der weigering van het Centrum nogmaals overweegt, *Z. H. zeer zeker op zijn trouwe zonen niet boos zal kunnen zijn* [Langdurig applaus].

Tegenover de beschuldiging der gouvernementeele pers, als zouden de leiders van het Centrum het eerste schrijven uit Rome geheim gehouden hebben om op bedriegelijke wijze van hun volgelingen de verwerping van het Septennaat te verkrijgen, maakt Windthorst de opmerking, dat men geenszins het recht had, openbaar te maken wat onder discretie was ontvangen. „De *Kölnische Ztg* zal immers ook niet de dépêches openbaarmaken, die zij van prins Bismarck ontvangt?" [Gelach. „Bravo!"] De wensch des H. Vader is in het Centrum met diepen ernst overwogen, daar kunnen de tegenstanders gerust op wezen. En als er iemand over geheimhouding zou kunnen klagen, dan zouden het de Paus, de Kardinaal en het Centrum zelf moeten wezen. Nu, dat die geen reden hebben om te klagen, daar is spreker doodgerust op! Ook het nieuwe [thans openbaargemaakte] schrijven van kardinaal Jacobini [dat eerst *na* de verwerping van het Septennaat werd ontvangen] zal ongetwijfeld door het Centrum allerernstigst worden overwogen om te zien in hoeverre men in het vervolg nog aan de daarin uitgedrukte wenschen kan te gemoet komen; maar daarbij zal men steeds scherp moeten onderscheid maken tusschen zuiver politieke en zuiver godsdienstige quæstiën. De H. Vader echter kent de deugden van het Duitsche volk, en het is laster te beweren, dat hij het kwalijk zou nemen, als de Duitsche mannen een Duitsch woord tot hem spreken. Vroeger heeft men wetten gemaakt om den Paus van alle competentie in Duitschland te berooven: thans wordt zijn gezag door groot en klein erkend, meer dan ooit in deze eeuw het geval was. In buitenlandsche aangelegenheden, zoowel als in binnenlandsche, roept men hem te hulp. Wij zijn trotsch op die zegepraal des Pausen en zouden zeker van harte het voorstel ondersteunen om hem ook in de militaire quæstie als scheidsrechter in te roepen [„Bravo!"]. Dan echter zou hij niet enkel Von Schlözer moeten hooren, maar ook ons."

Hiermede stapte Windthorst van dit onderwerp af, en trad nu in een beschouwing over de oorlogskansen.—

NOTICIA.

Fiesta di Papa.

Pa e carta pastoral di nos ilustrísimo Vicario Apostólico, koe nos lezadornan a mira na cabez di e número-aki, nos ta mira koe Catolicanan di e Vicariato-aki lo celebra 50 anja di Ordenacion Sacerdotal di Su Santidad di un manera bien digno. E Comision di fiesta, di cual Monsenjor ta papia ta formar di e sigiente Senjornan-aki: *Monsenjor F. E. C. Kiekens*, President, *J. Blasini*, Vice-President, *J. Boer*, Secretario, *H Boomgaart*, Tesorero, *R. Araujo, J. Corsen, J. E. Dania, A. J. Leyba* i *P. Q. de Lima*.

E comision a coeminza su promer trabaonan coe muchoe zelo i resultado di esai ta doena nos derecho na spera, koe e próximo fiesta di Papa Leon lo haci honor berdaderamente na habitante Catolicanan di e Colonia-aki.

Otro toema egemplo.

Dia Martes di e siman-aki falta poco un mucha mohé di coenucoe a perde su bida pa un imprudencia. El a bai come un *mispel* berde, i un pida di e fruta a pega den su garganta di tal manera, koe di ningun modo é no por a saké ni gulié. Mitar morto nan a trecé punda banda di anochi i gracias na habilidad di Senjor J. van Gelder, Dokter militair, é por a salba. Pa saca e pida *mispel* dr. van Gelder mester a corta e mucha su garganta p'afó i habrié.

Nos ta gradici Dios, koe a salba e criatura di un morto asina cruel, ma na mes tempoe nos ta spera koe ki ora koe otro mucha kier come fruta berde, nan lo corda riba e caso-aki.

Un crimen.

Dia Razon pasar a jega aki for di Bonaire un mohé koe nan ta sospecha a mata un di su jioenan. Di diferente manera nos a tende e historia horroroso-ai contar, ma ningun noticia sigur nos a tende. Manera ta di comprende, di abordo e mohé tabata hibar como criminal na prison p'é ta huzgar. No ta di stranja koe un multitud grandisimo di hende a jena Awasá di Punda, ora e barcoe di Bonaire a jega, pa mira e *mama* koe por a mata *su jioe*.

Dios doena koe e sospecho no resulta realidad, pasobra berdaderamente ta cos di spanta hende, corda noema koe por tin asina sorto di mama.

Papa Leon XIII i Politica di Europa.

Den toer cuestionnan di guerra, koe awendía ta alarma henter Europa i koe tin atencion di henter mundoe ocupar, tin hopi papiamentoe riba posibilidad i conveniencia di Papa su intervencion ó mediacion pa conserva paz. Ultimo noticia telegráficonan ta bisa, koe Gobiernoe frances, koe na mes tempoe no ta stop di maltrata Catolicanan coe toer sorto di medida anti-religioso, a larga haci su manifestacion di gratitud na Su Santidad pa su influencia koe el a haci den conservacion di paz den Francia coe Alemania. Na mes ocasion Grévy, President di República ta manda pa Su Santidad un precioso regalo.

Nos no sabi ainda ta com aleuw e noticianan-ai ta exacto, ma nos no por larga di ta contentoe di mira koe gobiernoenan ta coeminza comprende berdad di lo ke un Italiano, Guiberti, a bisa: *di mihó poder pa trece paz i union den Europa ta den manoe di Su Santidad, pasobra e poder-ai no por ta confiar na ningun otro potencia sin peligro grandi di abuso, menos speranza den provecho, i coe ainda menos facilidad den checucion.*" I tende bon koe Guiberti no ta *clerical*, ma un di promer hombernan di partido anti-catolica di Italia.

I sigur ta, koe si Papa sea jamar como huez o mediador den gobiernoenan di Europa, anto nan lo por goza perfectamente di e paz, koe nos Redentor a trece riba mundoe. Además, Papa ta *mediador natural* di cristiandad, pasobra, poner na centro di cristianismo, E tin comunicacion coe toer parti di mundoe. E ta pacificador, pasobra E ta amigoe di paz, i enemigoe di violencia. E ta, en fin, mas capaz koe cualke otro potencia den oficio di pacificador supremo, pasobra E ta Tata di República Cristian. P'esai nos ta di acuerdo coe mediacion di Papa, i nos ta acepta no solamente conveniencia, ma tambe necesidad di e mision-ai di Papa. E, koe como Hefe di Iglesia, ta e apojo di mas fuerte i sólido di moral i di husticia.

Guerra contra Papa.

E circular koe, manera nos a participa nos lezadornan, Gran Oriente di Masoneria Italiano a dirigi na Logie Alemannan pidiendo nan cooperacion i nan *experiencia indiscutible* contra Papa, ta causa mas i mas emocion di muchoe significacion den mundoe. Henter prensa catolica ta jama atencion riba gravedad di e asuntoe-ai den guerra contra Papa.

Monde di Paris ta bisa coe muchoe razon: "Ta na *odio* di protestant alemannan koe sectarionan di masoneria ta apela awor contra *superstición* catolica. Aki masonnan a larga nan hipocrecia pa usa nan cinismo. Nan obheto ta formal: ta contra Iglesia, contra Papado koe Revolucion kier agrupa su banda internacionalnan".

L'Univers na su turno ta haci e mes protestacionnan i é ta propone, koe catolicanan en general toema defensa di Papa. Contra un guerra *internacional* (di toer nacion), un proteccion *internacional* meste oponé.

Otro courant ta puntra, te ki tempoe Europa lo tolera e situacion tristoe di Soberano Pontifice.

Vaterland di Viena, *Germania* di Alemania, etc., ta uni nan coe e consideracionnan-ai. *Germania* tambe ta propone un protestacion internacional contra atentadonan di Masoneria. E courant-aki ta bisa den mas cos: "Masonería di henter mundoe lo sigi egemplo di Logie Alemannan. P'esai forza catolica meste reuni na su turno. Dr. Windthorst a pidi, den último congreso catolica, un proteccion internacional di catolicanan contra situacion indigno di Papa. Cada nacion meste lamanta su boz. ¿Hubiléo sacerdotal di Su Santidad lo no doena catolicanan un ocasion pa nan toer huntoe haci un protestacion contra situacion di Papa? Nos ta responde, koe sigur toer nacion lo lamanta nan boz."

Courant Spanjónan ta contene un carta interesante, coe cual Episcopado Spanjó ta protesta contra ex-

cesonan di anti-clericalismo, promover pa Masonería i protehar pa gobiernoe di Italia. E carta-ai ta jama e manera, coe cual magestad di Vicario di Hesu Cristoe ta tratar, horrible i escándaloso. "Horrible —é dici—pasobra accionnan di autoridad supremo di Iglesia ta atacar pùblicamente; pasobra su intencionnan ta worde desnaturalizar, i su persona augusta ta menazar i ultrahar pa hende, koe nada no tin balor pa nan: ni edad venerable, ni sabiduria i prudencia koe henter mundoe ta reconoce, ni e bon obranan repartir coe manoe jen. Ma lo ke tin di otro banda, di escandaloso, ta e complicidad di autoridadnan koe ta larga Masonería insulta sin castigoe i di manera mas baho, den Roma i den Italia, e autoridad di mas elevar, di mas importante koe tin riba mundoe."

Nos a senjala toer e scirbimentoenan-ai pa haci hende mira e preocupacion constante di mundoe catolica coe respecto na Roma i Su Santidad Leon XIII, i pa doena un prueba nobo di e impresion penoso, koe e guerra contra Papa a producí.

Un monumento.

Discipulonan di Seminaria Romano a diriginan na Su Eminencia Cardenal-Vicario pidiendo é participa Santo Padre nan deseo di erigi den Vaticano un monumento na honor di e Doctor Angélico, Santo Tomas de Aquino, na ocasion di Hubiléo Sacerdotal di Su Santidad. Toer colegio i seminaria catolica di mundoe lo ta invitar pa toema parti den e manifestacion di amor na Su Santidad, pa moestra coe cuantoe alegria nan a ricibi palabra di Leon XIII, recomendando estudio di obranan di e Doctor Angélico. Cardenal-Vicario a presenta e proposicion na Su Santidad, koe a acepté.

Esai ta un projecto noble koe lo moestra na un mes tempoe amor di clero pa Silja Apostólica, i su deseo ferviente di sigi doctrina di e Angel di School. Ta sigur koe toer seminarianan di mundoe catolica lo acoge coe entusiasmo i amor e ocasion-aki pa haci homenage na e Pontífice propagador i restaurador di estudionan, doctrina i obranan di Santo Tomás de Aquino.

Openbare Veilingen.

De beneficiaire Erfgenamen van wijlen den Heer *A. J. Jesurun* zullen op de *Groote Werf* en ten overstaan van den Notaris *J. W. Heldewier Vignon* de volgende verkoopingen houden :

Op Maandag den 4den April e. k. des voormiddags ten tien ure, van

EENE PARTIJ ROERENDE GOEDEREN,

Op Maandag den 2den Mei e. k. des voormiddags ten tien ure, van

EENE STOOMMACHINE van 20 paardenkracht,

EENE STOOMMACHINE van 10 paardenkracht.

☞ De Stoommachines zijn gedurende acht dagen vóór den verkoop van 1 tot 3 uur des namiddags ter bezichtiging van belangstellenden.

Curaçao 11 Maart 1887.

Namens de beneficiaire Erfgenamen,

A. M. CHUMACEIRO Az.,

praktizijn.

Publieke Veiling.

Op Woensdag den 16 dezer des middags ten 12 ure zullen vóór het gebouw van "De Curaçaosche Hypotheekbank" ten overstaan van den Notaris, den Heer J. W. Heldewier Vignon, openbaar verkocht worden :

De plantagie PLANTERSRUST, het tuintje BELLEVUE (a) CHARRO en de ZOUTPANNEN, alsmede een AANDEEL van de Spaar- & Beleenbank, eenige MEUBELEN, BOEKEN, GOUDEN en ZILVEREN VOORWERPEN.

Alles toebehoorende tot den boedel van wijlen den Heer Cornelis Gorsira en wijlen zijne echtgenoote Mevrouw Johanna Jacoba de Haseth, beiden alhier overleden.

De koopbrieven en veilconditiën zullen gedurende acht dagen vóór den verkoop bij voornoemden Notaris ter inzage van belanghebbenden liggen, terwijl de boven genoemde plaatsen van af den 10 dezer dagelijks te bezichtigen zijn.

Curaçao den 9 Maart 1887.

Namens de erfgenamen.

P. C. GORSIRA en

J. F. H. GORSIRA.

OPROEPING VAN CREDITEUREN EN DEBITEUREN

Allen, die iets te vorderen hebben van de boedels van wijlen de Heeren *Jacob Abraham Jesurun* en *Abraham Jacob Jesurun*, zoo mede van de firmas *J. A. Jesurun & Zoon* en *Jesurun & Co.* worden hierbij opgeroepen om binnen drie maanden hunne schuldvorderingen ten kantore van den ondergeteekende, Prinsenstraat N°. 256 in te leveren, zoo veel mogelijk vergezeld van afschriften van de documenten welke die schuldvorderingen moeten staven.

Wordende zij die aan voormelde boedels of firmas, uit welken hoofde ook, het een of ander verschuldigd mochten zijn, hierbij aangemaand het verschuldigde te voldoen ten kantore van den Heer *J. J. Pieterss*, op de Groote Werf en wel vóór den 15den Maart dezes jaars.

Curaçao, 20sten Januari 1887.

Namens de Benificiaire Erfgenamen van *A. J. Jesurun.*

De praktizijn,

A. M. CHUMACEIRO Az.

DE "CURAÇAOSCHE HYPOTHEEKBANK."

Het Bestuur van "De Curaçaosche Hypotheekbank" brengt hierbij den Debiteuren dier Instelling in herinnering, dat bij de hypotheek-akten bedongen is, dat de interesten alle drie maanden voldaan behooren te worden en verzoekt hun zich in den vervolge aan die voorwaarde van de hypotheekakte te willen houden.

Curaçao, 24 Februari 1887.

Namens het Bestuur voornoemd,

De Voorzitter,

MORDY. S. L. MADURO.

De Secretaris,

H. R. GERLEIN.

VOORLOOPIGE AANKONDIGING.

De Beneficiaire Erfgenamen van wijlen den Heer *Abraham Jacob Jesurun* zullen op Woensdag den Elfden Mei dezes jaars openbaar doen opveilen en aan den meestbiedende toewijzen :

1° DE SCHEEPSTIMMERWERVEN of KLIPPEN, behoorende tot de boedels van wijlen de Heeren *J. A. Jesurun* en *Abraham J. Jesurun*, en bekend onder de namen van *"de Kleine Werf"*, *"de Groote Werf"*, *"de Werf de Wilde"* en *"de Werf Mattey"*;

Elke werf wordt afzonderlijk opgeveild.

2° HET PERCEEL gelegen op Scharló en bekend onder den naam van *"Fleur de Marie"*;

3°. EEN STUK GRONDS gelegen op Scharló ten Noorden van de effecten No. 14 A enz.;

4°. DRIE HUIZEN in de Wilemstad, waarvan twee ineengetrokken;

5°. EEN HUIS gelegen aan de Overzijde op den Berg, en genummerd 72 A;

6° HET TUINTJE *Hof en Berg* (alias *Vagevuur*) en

7° EEN STUK GRONDS, bekend onder den naam *Pipi* en gelegen in het tweede district.

☞ ***Nadere bijzonderheden van den verkoop zullen later worden openbaar gemaakt.***

Curaçao, 20 Januari 1887.

De Praktizijn,

A. M. CHUMACEIRO Az.

SPAAR- EN BELEENBANK DI CORSOUW.

Ta *intima koe severidad* na eesnan koe debe na e Banki menciona mas di tres loena di intrès riba hipoteek o obligacion, koe nan meesteer bin paga e intrèsnan aì deen teempoe di een loena. Na caso koe nan no koempli koe e intimacion aki, lo toema paso pa pidi nan kapital :i intres, si ta hipotheek nan ta debe, o lo skierbi borgenan pa eesnan aki paga kapital i intres, si ta obligacion nan ta debe.

Corsouw, dia 20 di Januari 1887.

Na nomber di Directiva,

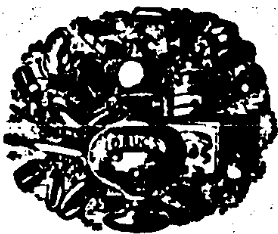
di e banki mencioná,

President,

M. P. CURIEL.

Secretaris,

J. MOLLER.

STADS-APOTHEEK.

E botica aki, mas bieuw di Isla i situá na Otrabanda, ta toer nobo drechar awor na estilo moderno; i habrí ya di nobo, docternan na particular i público na general, ta worde invitar pa bisjitelé.

E tin un surtido completo di droga i remedinan di patent, di mihor i mas usá. Lo e ta manehar manera mihor casnan di su sorto na Extrangero i pa esai lo tin despachamentoe di remedi na toer ora di dia i te 9 ora di anochi.— Mas laat, solamente receptnan lo worde despachar — i es koe mesteer por bati na bentana di Apotheek.

Público lo worde sirbí coe muchoe atencion i cuidao, na mes ora lo no laga di haci ningun sorto di esfuerzo pa é keda satisfecho.

Na *pobernan* lo doena un rebaha di 50 *porciento* di balor di receptnan.

APOTHEKER,

FEDERICO JESURUN.

Corsouw, 22 Januari 1887.

De Katholieke Illustratie.

MET HONDERDEN KEURIGE PLATEN

verschijnt in wekelijksche en maandelijksch uitgave.

12 maandelijksche afleveringen vormen een boekdeel van 416 bladzijden in folio en geven een aangename en wetenschappelijke lectuur.

Met 1° Augustus is zij haar 20ste jaargang ingetreden :

Abonnementsprijs

per jaargang...... fl 3,60

franco............ „ 6,60 Holl. Courant.

Men abonneert zich voor een geheelen jaargang bij de Maatschappij

DE KATHOLIEKE ILLUSTRATIE,

's Hertogenbosch

of bij haar agent

Aurelio Alvarez.

(*Secret. der Union di San Hosé.*)

Bij dezelfde vereeniging is te verkrijgen

Het prachtige Lith. Phot. portret

VAN DEN

H. Dominicus Stichter van de orde der Predikheeren.

Prijs *f.* 1.50 Cur. cour,

IMPRENTA DE LA LIBRERIA.